

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Caput VI. De Confirmatione Praemissorum & Exhortatione Domini Papae
ad alios fratres.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

meraniae & Cassubiae oriundus, Dirsoiam urbem An. 1207. condidisse dicitur. Schuz. fol. 17. b. ex antiquo Chronico Monarcharum Elbingensium.

(i) Gregorium Subcancellarium hic interserit Jeroschinus, non est igitur dubium, quin & in ipso Dusburgio hoc sit lectum.

CAPUT VI.

De

Anno 1226.

Confirmatione Præmissorum & Exhortatione Domini Papæ ad alios fratres.

Cum autem destructio terræ Poloniae perclamosam insinuationem dicti Ducis ad notitiam Romanæ curiæ deveniret, Sanctissimus Pater & Dominus (a) Gregorius IX. Papa compatiens ei & præcavens periculis in futurum, omnem Ordinationem cum fratribus domus Teutonicae tanquam ritè & rationabiliter factam, in nomine Domini confirmavit, injungens dictis fratribus in remissionem peccaminum, ut vindicarent injuriam crucifixi Domini, & terram Christianis debitam recuperarent ab infidelibus occupatam, & exhortans eos ad bellum ait: Accingimini & estote filii potentes, estote parati, ut pugnetis aduersus nationes, quæ convenienter disperdere nos, & sacra nostra. Quam melius est nobis mori in bello quam videre mala gentis nostræ & sacrorum; Confortansque ipsos ad magnanimitatem consolatus fuit eos verbis Domini, quibus usus fuit ad filios Israel dicens: Si exieris ad bellum contra hostes tuos, & videris equitatus & currus & majorem, quam tu habes, adversarii multitudinem, non timebis eos; quia Dominus Deus tuus tecum est. Et interpositis quibusdam sequitur: Vos hodie contra inimicos vestros pugnam committeris, non pertimescat Cor vestrum, nolite metuere, nolite cedere, nec formidetis eos,

Machab. 3.

58.

Deut. 20. 11.

v. 5.

Anno 1226. eos, qvia Dominus D E U S vester in medio vestri est, & pro vo-
bis contra adversarios dimicabit, ut eruat vos de periculo. Non
enim pugna vestra est, sed DEI. Hæc magnanimitas, maximè fu-
it in Juda Macchabæo, qvi, qvando cum paucis stabant contra ma-

Macchab. ximam multitudinem gentium, confortando suos ait : Ne ti-
q. 10. seq. mueritis multitudinem eorum, & impetum eorum ne formide-
tis.

Mementote, qualiter salvi sint facti Patres nostri in mari
rubro cum Exercito multo, & nunc clamabimus in Cœlum &
miserabitur nostri Dominus & memor erit Testamenti Patrum
nostrorum & conteret exercitum istum antè faciem nostram.
hodiè, ut sanctificet omnes gentes, qvia est D E U S, qvi redimat
& liberet. A verbis viri Peccatoris ne timueritis, qvia gloria
ejus sterlus & vermis est, hodiè extollitur & cras non invenitur.
Estote ergo ô filii æmulatores legis, & date animas vestras pro
testamento Patrum, & mementote operum, qvæ fecerunt in ge-
nerationibus suis & accipietis gloriam magnam & nomen æter-
num. Confortamini & viriliter agite in lege, qvia cum feceri-
tis, qvæ præceptæ vobis à Domino D E O vestro, in ipsâ glorioli
Macchab. eritis. Adducite ergo ad vos omnes fautores legis & vindicate
Cap. 2.64. vindictam Populi vestri, & retribuite retributionem genti-
bus.

ANIMADVERSIO.

AD CAP. VI.

(a) Honorio III hoc tribuit Henricus Pantaleon lib. III. de Ordinis Jo-
annitarum Reb. Gestis pag. 74. Sed qvanquam plurima privile-
gia Honorii III. Pontificis Ordini concessæ circumferuntur, Dona-
tio tamen Prussiæ Anno 1226. facta per Honorium III. confirmari
vix potuit cum Honorius ille eodem anno mortuus sit. Extat qui-
dem Diploma qvoddam Honorii, in quo Ordini concedit, ut à
Paganis recepta retineat, neqve cogatur ab hostibus parta cum
aliis dividere. Sed cum hoc diploma Germanico tantum idio-
mate scriptum sit, Dicaturqve datum esse anno IV. Pontificatus
eius,

ejus, suspectum mihi est. Annus enim quartus pontificatus Honori^{II} est Annus 1219. Ordo autem Teutonicus 1226. demum Prusiam ingressus est. Itaque satis est ut dicamus cum Dusburgio, Donationem Prussiæ factam esse à Gregorio IX.
Anno 1226.

CAP. VII.

De novo Bello Fratrum Domus Teutonica Contra Gentem Pruthenorum.

Multa bella antiquitus gesta sunt contra Pruthenos, ut veteres narrant Historiae^(a) per Julium Cæsarem. Item per (b) IX. Germanos de Svecia, qui dicebantur Gampti. Item per (c) Hugonem dictum Potyre; ultimo per Fratrem Christianum Episcopum Pruschiæ, & per Fratres milites Christi, qui vocabantur fratres de Dobrin. Sed habitâ opportunitate Prutheni Capitaneos, & alios, qui illis præfuerant, occiderunt, aut à se longius repulerunt, & sic jugum servitutis excutiebant à cervicibus suis, & in errores pristinos sunt relapsi. Modò per fratres Hospitalis S. Mariæ Domus Teutonicorum Hierosolymitani incipiunt nova bella contra ipsos: Hæc sunt illa nova bella, quæ *Jud. 5. a.* elegit Dominus, ut subvertat portas hostium, quia si unum vel plures Capitaneos vel Praefectos occiderent uno die vel delerent, eodem vel sequenti die in loca occisorum alii meliores surgerent vel æquales. Nec tantum est novitas in bello; sed etiam in novo genere bellandi, quia non solum materialibus, sed armis spiritualibus vincitur hostis: i. e. Oratione. Unde legitur de Moysi, dum oraret, Israel vincebat Amalech; dum cessaret ab Oratione, Israel vincebatur. Scribitur enim de ipso Moysi in libro Sapientiæ, quod vicit turbas non virtute corporis nec in armaturâ potentia, sed verbo suæ Orationis & de eodem dicitur

F

in